

CONSILIUL SUPERIOR AL PROCURORILOR

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-287/2026 din 24 septembrie 2026
cu privire la examinarea contestației formulate de avocatul Valeriu Bodean, în
interesele lui Xxxxxx Xxxxxxxx, împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică
nr. 3-49/2026 din 28.04.2026, emisă în privința procurorului Lilia Popa

Președintele ședinței: Eduard Panea

Membrii Consiliului prezenți: Mariana Cherpec, Aliona Nesterov, Elena Roșior, Svetlana Balmuș, Andrei Cebotari, Rodica Ciobanu, Mihail Sorbala, Sergiu Caraman

Membrul-raportor: Aliona Nesterov

Examinând în ședință publică, în procedură scrisă, contestația formulată de avocatul Valeriu Bodean, în interesele lui Xxxxxx Xxxxxxxx, împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-49/2026 din 28.04.2026, emisă în privința procurorului Lilia Popa, audiind informația prezentată de doamna Aliona Nesterov, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă :

I. Circumstanțele și parcursul procedural

Circumstanțele reflectate în sesizare

1. La 22.07.2025, la Consiliul Superior al Procurorilor a fost înregistrată sesizarea avocatului Valeriu Bodean în interesele lui Xxxxxx Xxxxxxxx, privind pretinse abateri disciplinare ale procurorului în cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Lilia Popa, săvârșite în cadrul examinării cauzei penale nr. xxxxxxxxxxxx. La 25.07.2025, sesizarea a fost înregistrată la Inspekția procurorilor cu nr. 167s/25 și repartizată inspectorului Iurie Caraman, prin dispoziția nr. 158 din aceeași dată.

2. Autorul sesizării a contestat modul în care procurorul a soluționat, prin ordonanța din 09.04.2025, cererea avocatului Valeriu Bodean în interesele lui Xxxxxx Xxxxxxxx din 28.03.2025.

3. Potrivit autorului sesizării, după ce a luat cunoștință de rapoartele de expertiză judiciară a mijloacelor și tehnologiilor informaționale, a solicitat procurorului de caz restituirea bunurilor ridicate. Din rapoarte ar rezulta că conținutul dispozitivelor fie nu a putut fi accesat, fie era irelevant pentru cauză. Cererea a fost respinsă prin ordonanța din 09.04.2025, pe motiv că obiectele au importanță pentru cauză. Plângerea împotriva acestei ordonanțe a fost respinsă de procurorul-șef al PCCOCS prin ordonanța din 05.05.2025. Ulterior, plângerea depusă în temeiul art. 313 din Codul de procedură penală a fost respinsă prin încheierea judecătorului de instrucție din 15.07.2025.

4. Autorul sesizării susține că procurorii și judecătorul de instrucție ar fi interpretat eronat prevederile art. 158 alin. (1) din Codul de procedură penală. Aceștia ar fi reținut drept temei „importanța pentru cauză” a obiectelor, criteriu care nu s-ar regăsi în textul normei. Totodată, ar fi admis menținerea bunurilor în baza unor presupuneri neconfirmate, deși procurorul ierarhic superior a reținut că anumite

potențiale probe nu sunt accesibile. Autorul pune în discuție și respectarea termenului rezonabil de reținere a bunurilor. De asemenea, semnalează ridicarea, la data perchezițiilor, a unui telefon mobil aparținând unei rude a învinuitului care nu are vreun statut procesual în cauză.

5. În opinia autorului sesizării, conduita procesuală a procurorilor și a judecătorului de instrucție ar constitui o ingerință gravă în dreptul de proprietate al învinuitului și al membrilor familiei acestuia. Acest drept este garantat de art. 46 din Constituție și de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Autorul invocă în acest sens și valoarea considerabilă a bunurilor reținute. Totodată, admite că situația sesizată ar putea fi apreciată ca una minoră, însă afirmă că nu dispune de alte pârghii pentru a atrage atenția organelor de autoadministrare a procurorilor.

6. Prin sesizare, autorul a solicitat înregistrarea acesteia, examinarea ei de către Inspecția procurorilor în limitele competenței funcționale și informarea sa despre rezultatele examinării. La sesizare a fost anexată copia încheierii judecătorului de instrucție din 15.07.2025.

7. În virtutea prevederilor art.45 alin.(1) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, sesizarea a fost transmisă, conform competenței, Inspecției procurorilor pentru examinare.

Constatările Inspecției procurorilor

8. În rezultatul verificării efectuate, prin decizia din 28.07.2025, Inspecția procurorilor a dispus respingerea ca vădit neîntemeiată a sesizării înaintate de către avocatul Valeriu Bodean în interesele lui Xxxxxx Xxxxxxx, pe faptul pretinselor acțiuni/inacțiuni privind pretinse abateri disciplinare ale procurorului în cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Lilia Popa.

9. În acest sens, Inspecția procurorilor a reținut că faptele expuse exprimau dezacordul autorului sesizării cu refuzul procurorului de a restitui bunurile ridicate și recunoscute în calitate de corpuri delictive și nu relevau o abatere disciplinară. În motivare, s-a arătat că ordonanța procurorului de caz a fost verificată atât de procurorul ierarhic superior, cât și de judecătorul de instrucție, care au respins plângerile ca neîntemeiate. Astfel, soluția procurorului a fost supusă controlului prevăzut de lege și confirmată în cadrul acestuia.

10. Nefiind de acord cu soluția adoptată de Inspecția procurorilor, avocatul Valeriu Bodean, la data de 14.08.2025, a depus o contestație prin care a solicitat anularea deciziei Inspecției procurorilor, susținând că soluția instanței nu exclude examinarea conduitei procurorului sub aspect disciplinar.

Constatările Colegiului de disciplină și etică

11. Prin Hotărârea nr. 3-49/2026 din 28.04.2026, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația autorului sesizării și a menținut decizia Inspecției procurorilor din 28.07.2025, prin care sesizarea fusese respinsă ca vădit neîntemeiată. Colegiul a reținut că obiecțiile autorului priveau refuzul procurorului de a restitui bunurile ridicate în cadrul perchezițiilor. Aceste bunuri fuseseră recunoscute în calitate de corpuri delictive în cauza penală pornită în temeiul art. 208¹ din Codul penal.

12. Cu privire la admisibilitate, Colegiul a constatat că contestația a fost înregistrată la Consiliul Superior al Procurorilor pe data de 14.08.2025, iar la Colegiu – pe data de 20.08.2025. Colegiul a apreciat că aceasta a fost depusă în termenul de 10

zile lucrătoare de la recepționarea deciziei, prevăzut de art. 49 alin. (4) din Legea nr. 3/2016.

13. Colegiul a reținut că sesizarea nu făcea referire la fapte de natură a angaja răspunderea disciplinară a procurorului. Aceasta exprima un simplu dezacord cu acțiunile procurorului privind restituirea corpurilor delictive. În acest sens, Colegiul a invocat art. 44 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 și pct. 131 lit. a) din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspecției procurorilor, aprobat prin Hotărârea CSP nr. 1-232/2024 din 07.08.2024. Potrivit acestor prevederi, se respinge ca vădit neîntemeiată sesizarea în care sunt invocate fapte care nu se referă la abateri disciplinare.

14. Contestația a fost examinată de Colegiu în procedură scrisă și ședință publică. Potrivit hotărârii, procedura de citare pentru ședința din 15.04.2026 a fost realizată în conformitate cu Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică. Atât autorul sesizării, cât și procurorul vizat au fost informați despre data și ora examinării, însă nu au manifestat nicio reacție.

15. Subsecvent, Colegiul a apreciat că soluția Inspecției procurorilor este întemeiată, iar aspectele relevante au fost reflectate corect în decizia din 28.07.2025. Totodată, a constatat că prin contestație autorul își exprima, de asemenea, un simplu dezacord, de această dată cu soluția Inspecției.

16. În consecință, Colegiul de disciplină și etică a conchis că contestația este neîntemeiată și a respins-o, cu menținerea deciziei Inspecției procurorilor din 28.07.2025. Colegiul a indicat că hotărârea poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul Colegiului, în termen de 15 zile lucrătoare de la data pronunțării.

Circumstanțele și motivele expuse în contestație

17. La data de 14.05.2026, în corespondența instituțională a Consiliului Superior al Procurorilor a fost înregistrată contestația depusă de avocatul Valeriu Bodean în interesele lui Xxxxx XXXXXXXX împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-49/2026 din 28.04.2026, prin care s-a solicitat anularea deciziei și hotărârii Colegiului cu tragerea la răspundere disciplinară a procurorului Lilia Popa.

18. În susținerea poziției sale, contestatorul a invocat art. 38 lit. e¹⁾ din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, art. 46 din Constituție și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Acesta a susținut că faptele relatate în sesizare vizau încălcarea, cu intenție sau din neglijență gravă, a dreptului de proprietate al învinuitului și al unei rude a acestuia, prin menținerea bunurilor ridicate în lipsa unor temeiuri legale. Acesta a reproșat Inspecției procurorilor o apreciere formală a împrejurărilor, bazată exclusiv pe constatările judecătorului de instrucție din procedura prevăzută de art. 313 din Codul de procedură penală. În opinia sa, încheierea judecătorului de instrucție, deși irevocabilă, nu poate fi privită drept un adevăr absolut care să excludă verificarea conduitei procurorului.

19. Totodată, contestatorul a criticat modul de examinare a contestației de către Colegiu. Acesta a arătat că, în locul unei citații pentru ședința din 15.04.2026, a recepționat la 11.02.2026 o notificare referitoare la o altă procedură disciplinară. A invocat, de asemenea, pct. 88 din Regulamentul Colegiului de disciplină și etică, potrivit căruia contestațiile împotriva deciziilor de respingere a sesizării ca vădit neîntemeiate se examinează în procedură scrisă, fără citarea părților. În aceste condiții, a pus în

discuție rostul citării invocate în hotărâre și decalajul dintre data ședinței și data adoptării hotărârii. Contestatorul a solicitat admiterea contestației, anularea Hotărârii Colegiului nr. 3-49/2026 și a deciziei Inspecției procurorilor din 28.07.2025.

II. Pozițiile participanților și materialele examinate

20. Potrivit Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, act instituțional aprobat prin Hotărârea nr.1-420/2025 din 11.12.2025, contestațiile împotriva deciziilor Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare sau de respingere a sesizării ca vădit neîntemeiată, menținute de Colegiul de disciplină și etică, sunt soluționate de Consiliul Superior al Procurorilor în procedură scrisă, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse până la data ședinței în care se examinează contestația respectivă, fără citarea părților, cu respectarea dreptului acestora de a fi informate și de a prezenta, într-un termen stabilit, poziții scrise și probe suplimentare, iar Inspecția procurorilor are obligația de a înainta o referință asupra contestației.

21. Astfel, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

22. *Contestatarul și avocatul acestuia* nu au prezentat Consiliului probe noi.

23. *Procurorul Lilia Popa* a depus, la data de 04.06.2026, o referință prin care și-a expus poziția. Procurorul a susținut că autorul nu invocă fapte care ar putea întruni elementele unei abateri disciplinare prevăzute de art. 38 din Legea nr. 3/2016, ci își exprimă exclusiv dezacordul cu soluțiile procesuale adoptate în cauză. Legalitatea acestor soluții ar fi fost deja verificată integral de procurorul ierarhic superior și de judecătorul de instrucție, în procedura prevăzută de art. 313 din Codul de procedură penală. În opinia sa, procedura disciplinară nu poate fi transformată într-o cale suplimentară de atac împotriva soluțiilor procesuale. O asemenea abordare ar contraveni principiului independenței procurorului, consacrat de art. 3 din Legea nr. 3/2016, precum și Recomandării Rec (2000)19 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei și standardelor Comisiei de la Veneția.

24. Totodată, procurorul a arătat că bunurile au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive prin ordonanța organului de urmărire penală, emisă în condițiile art. 158 din Codul de procedură penală. Prin urmare, păstrarea lor nu ar reprezenta o opțiune personală a procurorului de caz. Faptul că anumite dispozitive nu au putut fi accesate sau că expertiza nu a identificat, la acel moment, informații relevante nu ar conduce automat la pierderea statutului de corp delict. Procurorul a invocat și art. 162 din Codul de procedură penală, potrivit căruia soarta corpurilor delictive se decide, de regulă, odată cu soluționarea cauzei penale sau la încetarea necesității păstrării lor. În consecință, a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată și menținerea Hotărârii Colegiului nr. 3-49/2026.

25. Inspecția procurorilor, prin referința din 21.09.2026, semnată de inspectorul Iurie Caraman, a solicitat respingerea contestației și menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-49/2026 din 28.04.2026. Referința a fost înregistrată la Consiliu la aceeași dată. Inspecția a confirmat că, fiind înregistrată la Colegiu la 14.05.2026, contestația a fost depusă în termenul de 15 zile lucrătoare prevăzut de art. 85 alin. (3)

din Legea nr. 3/2016, cu privire la Procuratură. Pe fond, Inspecția a arătat că procedura disciplinară nu poate fi utilizată ca instrument de verificare a legalității sau temeiniciei actelor procesuale ale procurorului. Excepție fac situațiile în care există indicii concrete privind o conduită susceptibilă să constituie, prin ea însăși, o abatere disciplinară. Potrivit Inspecției, sesizarea nu conținea asemenea indicii, ci exprima un simplu dezacord cu refuzul de restituire a bunurilor recunoscute în calitate de corpuri delictive. Opinia contestatorului privind aprecierea acțiunilor procurorului și modul în care Colegiul ar fi trebuit să examineze cauza nu echivalează cu constatarea unei încălcări. De asemenea, dezaprobarea conduitei procesuale a procurorului ar reprezenta o interpretare unilaterală a normelor legale, care nu demonstrează viciul de ilegalitate invocat. Prin urmare, Inspecția procurorilor a solicitat respingerea contestației și menținerea hotărârii Colegiului de disciplină și etică.

26. În cadrul examinării au fost prezentate următoarele materiale relevante: sesizarea din 22.07.2025, însoțită de încheierea judecătorului de instrucție din 15.07.2025, decizia Inspecției procurorilor din 28.07.2025, contestația din 14.08.2025 împotriva acesteia și Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-49/2026 din 28.04.2026. Au mai fost prezentate contestația din 14.05.2026, înregistrată la Colegiu la aceeași dată și la Consiliu la 21.05.2026, împreună cu notificarea recepționată de contestator la 11.02.2026, anexată acesteia. La dosar se află, de asemenea, corespondența electronică din 30.04.2026 dintre secretariatul Colegiului și procurorul vizat, precum și referința procurorului din 04.06.2026. Ordonanțele procurorilor din 09.04.2025 și 05.05.2025, precum și ordonanța de recunoaștere a corpurilor delictive din 02.01.2025, nu se regăsesc la materialele procedurii. Conținutul acestor ordonanțe este analizat în măsura în care este reprodus în încheierea judecătorului de instrucție, în sesizare, în contestații și în actele organelor disciplinare.

III. Aprecieră Consiliului Superior al Procurorilor

27. Competența Consiliului de a examina contestația împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică rezultă din art. 70 alin. (1) lit. f) și art. 86 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. În urma examinării contestației, Consiliul poate menține hotărârea contestată sau o poate casa și adopta o nouă hotărâre prin care soluționează cauza.

28. Contestația este formulată de titularul dreptului de contestare, este semnată și a fost depusă în interiorul termenului de 15 zile lucrătoare prevăzut de art. 85 alin.(3) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

29. Analizând hotărârea contestată și materialele procedurii disciplinare prin prisma criticilor formulate de avocatului Valeriu Bodean, ținând cont de argumentele prezentate de inspectorul, Iurie Caraman, precum și de prevederile legale incidente, Consiliul Superior al Procurorilor concluzionează asupra necesității respingerii contestației, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și nr. 3-49/2026 din 28.04.2026.

30. Problemele de fapt și de drept care urmează a fi soluționate sunt următoarele: dacă refuzul procurorului de a restitui bunurile ridicate și recunoscute în calitate de corpuri delictive, precum și modul de interpretare a art. 158 din Codul de procedură penală, pot avea relevanță disciplinară în sensul art. 38 lit. e¹) din Legea nr. 3/2016; dacă

sesizarea conținea elemente care impuneau continuarea verificărilor de către Inspekția procurorilor; dacă neregularitățile invocate în procedura desfășurată în fața Colegiului sunt de natură să afecteze soluția adoptată.

31. Cadrul normativ incident îl constituie art. 6 alin. (3) lit. a), art. 37, art. 38 lit. e¹) și art. 38¹ din Legea nr. 3/2016, cu privire la Procuratură. Răspunderea disciplinară presupune o încălcare a obligațiilor profesionale săvârșită cu intenție ori din neglijență gravă. Art. 44 alin. (3) din aceeași lege și pct. 129 și 131 lit. a) din Regulamentul Inspekției procurorilor permit respingerea, la verificarea prealabilă, a sesizării care invocă fapte fără relevanță disciplinară. Simpla indicare a unei abateri în sesizare nu impune automat o verificare în fond. Totodată, calificarea sesizării drept vădit neîntemeiată trebuie susținută prin examinarea faptelor descrise și a înscrisurilor care le documentează.

32. Din materialele examinate, Consiliul reține următoarele circumstanțe de fapt: La 10.07.2024, în cadrul perchezițiilor efectuate în cauza penală pornită în temeiul art. 208¹ din Codul penal, au fost ridicate mai multe dispozitive electronice și suporturi de stocare a informației. Prin ordonanța organului de urmărire penală din 02.01.2025, acestea au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive. La 28.03.2025, după ce a luat cunoștință de rapoartele de expertiză, apărarea a solicitat restituirea bunurilor. Cererea a fost respinsă prin ordonanța procurorului din 09.04.2025, iar plângerea împotriva acesteia a fost respinsă prin ordonanța procurorului-șef al PCCOCS din 05.05.2025. Plângerea depusă în temeiul art. 313 din Codul de procedură penală a fost respinsă prin încheierea judecătorului de instrucție din 15.07.2025, care este irevocabilă.

33. Consiliul precizează că obiectul prezentei examinări nu îl constituie legalitatea sau temeinicia menținerii bunurilor în calitate de corpuri delictive. Obiectul îl constituie conduita profesională a procurorului în soluționarea cererii de restituire. Constatarea sau înlăturarea unei abateri disciplinare nu echivalează cu exprimarea unei poziții asupra necesității păstrării bunurilor în cauza penală. Această chestiune rămâne în competența organelor de urmărire penală și a instanței de judecată.

34. Cu privire la argumentul potrivit căruia faptele descrise ar constitui abaterea prevăzută de art. 38 lit. e¹) din Legea nr. 3/2016, Consiliul reține că textul normei invocate de contestator presupune încălcarea, cu intenție ori din neglijență gravă, a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei. Invocarea art. 46 din Constituție și a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție nu este suficientă, prin ea însăși, pentru a conferi relevanță disciplinară faptelor. Necesară este indicarea unor acțiuni sau inacțiuni concrete ale procurorului din care să rezulte caracterul nelegal al ingerinței și forma de vinovăție cerută de lege.

35. Or, conduita imputată procurorului Lilia Popa se reduce la emiterea ordonanței din 09.04.2025, prin care a respins cererea de restituire pe motiv că bunurile au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive. Ordonanța a fost emisă în limitele competenței procurorului care conduce urmărirea penală, într-un interval de aproximativ 12 zile de la depunerea cererii, și a fost comunicată apărării. Sesizarea nu pretinde că cererea nu ar fi fost examinată, că soluția ar fi fost nemotivată ori că procurorul ar fi ignorat o hotărâre judecătorească obligatorie. Nu pretinde nici că procurorul ar fi acționat cu rea-credință sau în scopuri străine procesului penal.

36. Mai mult, caracterul ingerinței în dreptul de proprietate a fost supus controlului prevăzut de lege. Legalitatea refuzului de restituire a fost verificată succesiv de procurorul ierarhic superior și de judecătorul de instrucție, care au respins plângerile apărării. Consiliul nu consideră că o soluție judecătorească exclude, în mod automat, orice verificare disciplinară a conduitei procurorului. Totuși, pentru a reține o încălcare intenționată sau din neglijență gravă a dreptului de proprietate, ar fi necesare elemente distincte de cele deja examinate și apreciate de instanța de judecată. În speță, sesizarea nu conține asemenea elemente, ci reia argumentele respinse prin încheierea din 15.07.2025.

37. Referitor la argumentul potrivit căruia procurorul și judecătorul de instrucție ar fi aplicat un criteriu care nu se regăsește în art. 158 alin. (1) din Codul de procedură penală, și anume „importanța pentru cauză”, Consiliul reține că această normă include printre corpurile delictive și obiectele care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor sau identificarea persoanelor vinovate. Aprecierea dacă bunurile ridicate pot servi unor asemenea scopuri ține de interpretarea normei procesuale și de evaluarea materialului probator în cauza concretă. Divergența dintre apărare și procuror asupra acestei interpretări nu relevă, prin ea însăși, o aplicare vădit eronată a legii. Cu atât mai puțin o relevă în condițiile în care interpretarea procurorului a fost confirmată de instanța de judecată.

38. Nici argumentul potrivit căruia menținerea bunurilor s-ar fi întemeiat pe presupuneri neconfirmate, în condițiile în care anumite dispoziții nu au putut fi accesate, nu conduce la o concluzie diferită. Împrejurarea că expertiza nu a permis, la acel moment, accesarea integrală a conținutului unor dispoziții privește aprecierea utilității probatorii a obiectelor și a necesității păstrării lor. Potrivit art. 162 din Codul de procedură penală, soarta corpurilor delictive se decide, de regulă, la soluționarea cauzei ori la încetarea necesității păstrării lor. Dezacordul apărării cu aprecierea procurorului asupra acestei necesități, confirmată de judecătorul de instrucție, poate fi valorificat pe calea mijloacelor procesuale disponibile. Acest dezacord nu constituie însă un indiciu de intenție ori de neglijență gravă.

39. Consiliul observă, totodată, că durata păstrării bunurilor ridicate și proporționalitatea ingerinței sunt aspecte susceptibile de reevaluare pe măsura evoluției urmăririi penale. Apărarea poate formula noi cereri de restituire, iar acestea sunt supuse controlului ierarhic și judiciar. Procedura disciplinară nu poate substitui aceste mecanisme și nici nu poate fi utilizată pentru a obține, pe cale indirectă, reexaminarea unei soluții procesuale confirmate de instanță.

40. Cu privire la ridicarea, la 10.07.2024, a unui telefon mobil de la domiciliul unei rude a învinutului care nu are statut procesual, Consiliul reține că autorul sesizării a recunoscut că nu are împuterniciri pentru apărarea drepturilor acestei persoane. Mai mult, ridicarea a avut loc în cadrul perchezițiilor, iar materialele nu identifică o acțiune sau o inacțiune proprie a procurorului Lilia Popa în legătură cu acest bun. De asemenea, nu rezultă că persoana respectivă ar fi solicitat restituirea telefonului și că cererea i-ar fi fost refuzată. În aceste condiții, împrejurarea invocată nu individualizează o faptă disciplinar imputabilă procurorului vizat.

41. Referitor la critica potrivit căreia Inspekția procurorilor ar fi apreciat formal împrejurările, bazându-se exclusiv pe constatările judecătorului de instrucție, Consiliul

reține următoarele. Constatările judecătorului de instrucție nu constituie un „adevăr absolut” pentru procedura disciplinară, iar existența unei încheieri irevocabile nu scutește organele disciplinare de obligația de a examina faptele descrise în sesizare. Totuși, trimiterea Inspecției la controlul judiciar exercitat în cauză nu este lipsită de temei. În speță, faptele descrise în sesizare coincid integral cu obiectul plângerii examinate de judecătorul de instrucție. Contestatorul nu a indicat nicio împrejurare suplimentară, neexaminată de instanță, care ar fi putut conferi relevanță disciplinară conduitei procurorului.

42. Consiliul observă că decizia Inspecției procurorilor din 28.07.2025 se referă generic la „faptele procurorilor din cadrul Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale”. Sesizarea privea atât ordonanța procurorului de caz, cât și ordonanța procurorului ierarhic superior. Considerentele expuse supra sunt valabile în egală măsură pentru ambele acte procesuale. Ordonanța procurorului ierarhic superior a fost emisă tot în exercitarea controlului procesual prevăzut de lege și a fost supusă aceluiași control judiciar.

43. Raportând cadrul normativ aplicabil la circumstanțele de fapt stabilite, Consiliul reține că acțiunile procurorului au constat în soluționarea, prin act procesual motivat, a unei cereri de restituire a corpurilor delictive, în limitele competenței sale. Criticile formulate nu sunt ignorate, dar înscrisurile pe care se bazează nu relevă o încălcare a obligațiilor de serviciu săvârșită cu intenție ori din neglijență gravă. Ele nu relevă nici o ingerință nelegală în dreptul de proprietate imputabilă personal procurorului. Aceste critici exprimă, în esență, dezacordul apărării cu o soluție procesuală confirmată de instanța de judecată.

44. Consiliul reexaminează cauza fără a se limita la temeiurile și motivele contestației. Examinarea independentă de mai sus oferă acest răspuns pe baza actelor deja existente. Menținerea soluției nu presupune preluarea afirmației generale că o soluție procesuală confirmată de instanță exclude orice abatere a procurorului. Ea se întemeiază pe constatarea că, în speță, sesizarea nu indică elemente care să depășească sfera controlului procesual deja exercitat.

45. Verificări suplimentare ar fi necesare dacă ar exista o împrejurare nelămurită care ar putea schimba aprecierea conduitei procurorului. În speță, sunt documentate cererea de restituire, soluțiile procurorului și ale procurorului ierarhic superior, precum și încheierea judecătorului de instrucție. Din aceste fapte, analizate în context, nu rezultă indicii concrete care să impună continuarea verificării disciplinare.

46. În lipsa unui temei pentru continuarea verificării disciplinare, solicitarea de anulare a deciziei Inspecției procurorilor și de reexaminare a sesizării nu poate fi admisă. Raportând ansamblul materialelor la criticile formulate, Consiliul constată că soluția de respingere a sesizării ca vădit neîntemeiată poate fi menținută, pentru considerentele expuse în prezenta hotărâre. Contestația împotriva Hotărârii Colegiului nr. 3-49/2026 din 28.04.2026 urmează, să fie respinsă ca neîntemeiată.

47. Pornind de la considerentele expuse, în urma exprimării votului de către membrii Consiliului prezenți la ședință, cu 0 voturi „pro” admiterii contestației și 9 voturi „contra admiterii” contestației, în temeiul art. 37, art. 70 alin. (1) lit. f), art. 77, art. 79 și art. 86 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, precum și

al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor –

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația formulată de avocatul Valeriu Bodean în interesele lui Xxxxxx Xxxxxxxx, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-49/2026 din 28.04.2026.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, *www.csp.md*, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președinte interimar al Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Eduard PANEA